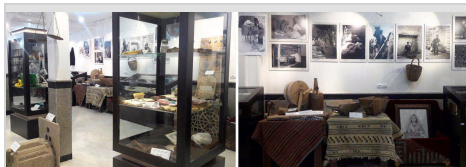

ورق زدن صفحات تاریخ در "ساردوری موزه سی"

موزه تاریخ و مردم‌شناسی سردرود با هدف معرفی نوع زندگی آدمی در ادوار گذشته، توجه به آداب و رسوم، نوع پوشش، لوازم زندگی و کسب‌وکار آن‌ها در ۱۴ اسفند سال ۹۰ با حمایت و تلاش شهرداری و شورای اسلامی سردرود در کنار پارک جنگلی "مره خونی" تاسیس شد.

چندین هزار صفحه از کتاب زنده تاریخ ایران را می‌توان در دل سردرود و کوچه پس کوچه‌های آن ورق زد و پای صحبت مردانی نشست که گفتنی‌های زیادی برای طالبان حقایق گذشته دارند.

این روزها بهترین گزینه برای سیر در تاریخ و زندگی بشری، بازدید از موزه‌هاست که با نمایش قطره‌ای از اشیاء قدیمی تمدن‌های گذشته، می‌خواهد مخاطب را در دنیای موج تاریخ غوطه‌ور کند و شاید ماشین زمان که رویای کودکی‌مان بود، همان موزه‌ها هستند.

به گزارش ایسنا، منطقه آذربایجان شرقی، موزه تاریخ و مردم‌شناسی سردرود با هدف معرفی نوع زندگی آدمی در ادوار گذشته، توجه به آداب و رسوم، نوع پوشش، لوازم زندگی و کسب‌وکار آن‌ها در ۱۴ اسفند سال ۹۰ با حمایت و تلاش شهرداری و شورای اسلامی سردرود در کنار پارک جنگلی "مره خونی" تاسیس شد.

موزه سردرود در طبقه دوم فرهنگسرای شهرداری سردرود قرار دارد و دارای یک سالن اصلی است که در

در قسمت سندها، سند آب مربوط به دوره فتعلی‌شاه و ناصرالدین شاه، وصیتنامه، برگه جهاز، صفحاتی از دفتر نسیه، برگه‌هایی از علوم ماوراءالطبیعی که مورد استفاده فالگیران بوده و کارت‌های پایان خدمت و معافیت از خدمت مربوط به ۱۳۲۰ شمسی در معرض دید قرار گرفته است.

انواع سنگ‌های قیمتی با خاصیت درمانی از جمله عقیق، یاقوت، زمرد، مرجان، سنگ‌خون، فیروزه، نگین ماداگاسکار، کوارتز سفید، سنگ پاد زهر و کهربا نگهداری می‌شود که از خاصی‌های درمانی سنگ‌ها در طب سنتی می‌توان به افزایش طول عمر، افزایش قدرت ذهنی، ارتقای انرژی، حفاظت در برابر افکار منفی و کاهش ترس و استرس اشاره کرد.

از میان سنگ‌های این قسمت، می‌توان به "گوی سنگ" یا "ابلدريم داشی" که هنگام برخورد رعد و برق به زمین در اثر هزاران درجه حرارت و الکتریک به وجود می‌آید، اشاره کرد. این سنگ اصلاً شکسته نمی‌شود و سه کاربرد مهم آن یکی استفاده به عنوان شب‌نما به دلیل خاصیت پخش نور، دوم استفاده در جنگ‌ها به دلیل سنگین بودن و سوم استفاده در لولای دروازه‌های قدیمی شهر است.

در بخش بعدی، کارگاه خیاطی که کل لوازم قدیمی خیاطی، چرخ خیاطی دستی، اتوی زغالی و پوشش‌های قدیمی مردم منطقه با قدمت ۱۵۰ سال از قبیل آلاچرشاب، جلیقه پول، پارچه‌های گلدوزی، لباس‌های هیئت عزاداری مثل چغیه و کمر با آینه‌های قدیمی دیده می‌شود. در کنار این لباس‌ها، زیورآلات قدیمی و وسایل آرایش زنان همچون سرمه‌دان، بیکوده، جعبه جواهرات، انواع گردانبند، انگشتر، الگو، گوشواره و... نمایش داده شده‌است.

عکس‌هایی از مشاغل قدیمی سردرود بر روی دیوار نصب شده که از این میان می‌توان به کارگاه بافت دستی "آلاچرشاب یا دوشوش" از پوشش‌های محلی زنان، دستفروش دوره گردی (ترپ ساتان)، حاجیم بافی، سیدبافی، نوواکشی، حلاجی، پشم ریس، آهنگری و... اشاره کرد و نیز بیشتر لوازم مورد استفاده آنان مثل نووا، حاجیم، چهره و... در کنار عکس‌ها در معرض دید علاقمندان است.

در بخش کتاب‌ها، حدود ۷۰ جلد کتاب نفیس با چاپ خطی و دستی، همچون قرآن کریم همراه با تجوید، قرآن مینیاتوری، دفتر شعر به خط قاسم قوبدل با قدمت ۸۰ سال، کتاب منتخب کلیه و دمنه، روضه الواعظین، معدن السرار، بحر الجواهر، مجموعه نامه‌های تاریخی و... نگهداری می‌شود.

در قسمت بعدی، انواع در و پنجره‌های قدیمی با تزیینات دستی منحصر به فرد که یک نجار قدیمی سردرودی به نام زینال پورحلاجی به موزه اهدا کرده‌است که می‌توان به دری از جنس چوب گردو، گره‌چینی با ۱۱۵ تکه چوب، کلیدان، قفلدان، رنده، گل میخ‌ها، در کوبه‌های زنانه و مردانه با تزیینات منحصر بفرد اشاره کرد.

لوازم مربوط به مراسمات آیینی و مذهبی محرم و دعا خوانی مثل چهل فاطمه، حلقه یاسین، طبل شاخسنی، منبر قدیمی و لباس سه شخصیت بزرگ یکی عیای سید اسدالله مدنی و دیگری عیای آیت الله میرزابوالحسن انگچی و دیگری عیای حسین شیخ عظیمی است که از جنس پشم شتر در این موزه نگهداری می‌شود.

در بخش سکه‌ها، سکه کامناسکیرس اوردس سوم دوره الیمایی خوزستان مربوط به ۲۱۰۰ سال پیش، سکه "الی مایی‌ها" در خوزستان که مربوط به دوره سلوکیان، سکه اسکندر مقدونی مربوط به ۳۲۰ سال قبل از میلاد، سکه‌های یادبود غیر تجاری که در مناسبت‌های خاص مثل تولد شاهزاده و یا پیروزی در جنگ ضرب می‌شدند و همچنین سکه‌های دوره ایلخانی، عباسی، سلجوقی، سلوکیان، صفوی، قاجار، مجموعه کامل اسکناس و سکه‌های دوره پهلوی نگهداری می‌شود.

از سردرود به عنوان "پایتخت تابلوفرش جهان" یاد می‌شود و به همین دلیل انواع وسایل برای بافت فرش از جمله دار قالی، قیچی پشم‌چینی، وسایل پشم‌ریس و بافندگی، یون دراغی، چاقو و دقه مخصوص سردرود نشان داده شده‌است.

در این موزه چراغ‌های نفتی، فانوس، مجموعه‌ای از ترازوها مثل قیان، قانتار، ترازوی آویز و ترازوی آویز حصیری، ترازو دوکفه‌ای، بالابر سه قرقه انواع آچار و قفل و قفل طلسم هم نگهداری می‌شود.

وسایل صوتی و تصویری قدیمی مثل رادیو، تلویزیون، دوربین عکاسی، ماشین تحریر و دوربین عکاسی متعلق به اولین عکاس سردرود به نام محمد رسول محبوبی در این بخش در معرض دید عموم قرار گرفته است.

مجموعه بزرگی از انواع چاقو کشاورزی و معمولی و چنجر با قدمت ۲۰۰ سال نگهداری می‌شود که دسته برخی، از سنگ‌های قیمتی مثل کهربا و برخی استخوانی است و نیز شمشیر عصا که متعلق به میرزا جواد والا ناصر است.

سنگ‌های قبر قدیمی (باش داشی) مربوط به دوره سلجوقی ۷۱۲ هجری قمری وجود دارد که در یک طرف سنگ اسم فرد و در طرف دیگر تبر و نیزه حک شده‌است که نشان دهنده نظامی بودن فرد دفن شده‌است و همچنین قوج سنگی وجود دارد.

بخشی از موزه هم به آشپزخانه یا مطبخ اختصاص داده شده‌است که لوازم قدیمی آشپزی از قبیل ظروف چینی دوره قاجار تا صفویه، سید خریدمیوه، وسایل پخت نان، اجاق نفتی، چراغ علاالدین، سه پیلته، ظرف گوشت، گوشت‌کوب و انواع ظروف مسی، گلابدان، سینی، سماور و متعلقات آن، خمره، لوله سفالی و... به چشم می‌خورد.

گفتنی است، علاقه‌مندان می‌توانند همه روزه از ساعت ۱۶ تا ۱۸ از این موزه بازدید کنند.

گزارش از بریا توفیقی خبرنگار ایسنا در منطقه آذربایجان شرقی

لینک مطلب در سایت : <http://sardroud.ir/?MID=21&Type=News&id=352>